

Подих свободи

Якщо кожен замислиться, що він зможе зробити для країни, тоді і дихати кожному стане легше.

Андрій Недзельницький, інженер-фотограф, Київ

20-річчя Незалежності: для країни багато чи мало? Мабуть, двадцять років - це той термін, коли вже можна підводити цілком конкретні результати дорослішання. З першого погляду, в українському випадку висновки, можливо, не найбільш райдужні. Іноді демократії у сенсі «свобода слова» та «вибори лідера-гетьмана на всіх рівнях» було забагато, що призводило до реваншу консервативних сил. Все-таки, мабуть, це питання «балансу сил» (чи й не філософія культової серії Джорджа Лукаса «Зоряні війни»☺). І ключові поняття як-от соціальне розшарування, відсутність дієвого прошарку «середнього класу», коли «кожен за себе» - все це «червона нитка» проблем, яка пройшла через усі двадцять років незалежності. Чи обірветься вона колись?

Все це змушувало мене замислитись, як я можу реалізувати себе в цих суперечливих обставинах? Де зможу знайти той подих свободи, при такій «подвійній» свободі? Врешті-решт, як хобі, я обрав фотографію. А з жанрів – громадську журналістику та пошук «візуального веселого», яке в побуті називають «фото-приколи». Жанр відкрив для мене дивовижні приклади як власне комерційної реклами (пам'ятаєте відомий слоган мережі мобільного зв'язку «Ні х... собі, все людям» або зовсім недавній, літа 2010: «Даю до 15 разів. У кредит»), так і політичної – о, це неозоре й безмежне поле приколів, веселощів, так що й фото-шопу непотрібно. Тут можна визначити гумористичні речі, що свідомо або несвідомо стали надбанням піар-сектору і пішли своїм шляхом у народну творчість – біл-борди, лайтбокси, цікаві лозунги на мітингах. Наприклад, «Конституція не місце для самовираження», відомі гасла президентської кампанії Віктора Януковича «Тому що...», «Україна для людей». Віктора Ющенка «ТАК!», Юлії Тимошенко «Вона працює». Речі, що утворились у «природньому середовищі»: коли гучний плакат із закликом розміщувався навпроти вивіски типу «Казино», або коли один плакат з біл-борду відкривав голу правду іншого пласту, або коли подвійні біл-борди, не пов'язані один з одним, доповнюють один одного.

Тому чергові вибори для мене – це свято фотополювання, шанс похизуватись і перед собою, і перед інтернетом, не шкодуючи нікого – все визначається лише ступенем прикольності .

І взагалі, ця тема настільки моя улюблена, що розповідати про неї можна безкінечно. Тому й ілюструю її невеличким доробком фотографій. До речі, такі химерні вибрики довколишнього піар-світу характеризують саме філософське поняття свободи: *Свобода - це наявність можливості вибору варіанту й реалізації.*

А як же політична свобода? Саме вільний, «нефільтрований» доступ до всесвітньої мережі, вільний і різноманітний ринок художньої й періодичної продукції, присвячений фотомистецтву, дозволив мені ознайомитись з шедеврами фотографії, вільно спілкуватись в об'єднанні фотоаматорів у фотоклубі «Ікар», насолоджуватись нецензурованим культурним простором. І якщо кожен не буде ламати списи у чужих війнах за владу, іноді відступиться від своїх амбіцій, замислиться, що він зможе зробити для країни, для суспільства, що він не сировинний додаток, не голос, не «біомаса», тоді і дихати кожному стане легше, і знаходити одnodумців, з якими кожен побудує як і свою маленьку, так і велику, соборну Україну. А головне – ми зможемо поважати один одного і разом працювати для спільної мети.